

44.

Kulákjellemezések

Gyulakuta (Magyar Autonóm Tartomány), 1956. november 13.

Gyulakuti községi Néptanács V[égrehajtó] B[izottsága]

Referát Tóth Kálmán gyulakuti kulákról

[...] 1953 óta kulák.

Jelenleg a földet ő maga dolgozza meg családjával. Azonban magatartása ellenséges, 3 testvére Amerikában van, akikkel most is kapcsolatot tart, pénzt, csomagot, levelet kap tőlük. Szidja a kommunistákat és kijelentette, hogy testvérei amikor felszabadítják megrendezi a kommunistákat, most is állandóan üzérkedik.

Gyulakuta 1956. november 13.

László M. János gyulakuti kulák

Jellemezés

[66 éves] László M. János 1953 óta kulák, mert 15 éven át szolgát tartott. Jelenleg nincs szolgája, mert az utóbbit megverte és elkergette. Ő nyomorék, bottal jár, felesége beteges, operált. Földjének minősége II. osztály. Az állammal szembeni kötelezettségének eleget tett, kivéve az adót. Magatartása ellenséges, legutóbbi megnyilvánulása is ezt igazolja, pl. a magyarországi eseményekkel kapcsolatban kijelentette, hogy nyomorék vagyok, de két kommunistát én is agyonütnék. [...]

Gyulakuta 1956. november 13.

Arhivele Naționale Direcția Județeană Mureș, fond Sfatul Popular al raionului Sângeorgiu de Pădure, dosar 17/1956, f. 199., 211. Géppel írt magyar nyelvű irat.

45.

Szilágyi Domokos levele a családjához⁵⁹

(részlet)

Kolozsvár, 1956. november 16.

Az utóbbi két hétben, a magyarországi események hatására fölfordult az egész Bolyai. Persze, velünk minden nap gyűléseztek, hogy csillapítsuk a népet. Mélyen tisztelt felsőbb szerveink ugyanis szörnyen begazoltak, hogy nehogy kivonuljon a kolozsvári diákság tüntetni, úgy szép békésen; s ezért igyekeztek a Babeșt és a Bolyait (a román és a magyar egyetemet) összeugrasztani. Nálunk beadták, hogy a Babeș Nagyromániáért akar tüntetni, a Babeșen pedig azt, hogy mi Erdélyt akarjuk vissza, s így aztán sikerült valahogy megakadályozniuk. Viszont a temesvári román⁶⁰ diákok (műegyetemi hallgatók) rokonszenvtüntetését szerveztek

59 Szilágyi Domokos (1938-1976), költő. Középiskolai tanulmányait Szatmárnémetiben végezte, 1955-1960 között a Bolyai egyetemre járt magyar szakon, 1956-1957-ben a megválasztott Diákszövetség egyik vezetője volt. 1956-tól a romániai magyar lapok rendszeresen közölték verseit; 1958-1959-ben az *Igaz Szó* szerkesztője, 1960-1970 között a bukaresti *Előre* szerkesztője volt, majd egészségügyi okokból nyugdíjazták és visszaköltözött Kolozsvárra, ahol 1976 októberében öngyilkos lett.

60 Az eredeti közlésben.